

Future of Growth Report 2024 van het World Economic Forum:

Groei van innovatieve, inclusieve en veerkrachtige Nederlandse economie wordt beperkt door achterblijvende prestaties op duurzaamheid

Groei van innovatieve, inclusieve en veerkrachtige Nederlandse economie wordt beperkt door achterblijvende prestaties op duurzaamheid

Nederland behoort met een veerkrachtige economie tot de internationale koplopers op het gebied van innovatie en inclusiviteit, maar laten steken vallen op het gebied van duurzaamheid

Persbericht

Embargo tot woensdag 17 januari, 6:00 uur

Amsterdam Centre for Business Innovation (ACBI), Amsterdam Business School (ABS), University of Amsterdam

(Nederlands Partnerinstituut van het World Economic Forum):

Prof. dr. Henk W. Volberda – (T) 06 1297 2233; (E) h.w.volberda@uva.nl

UvA Persvoorlichting: (T) 020 525 2695; (E) Persvoorlichting@uva.nl

Secretariaat Amsterdam Business School, UvA / ACBI:
Elsemieke Meijer – (T) 020 525 7413; (E) secbs-abs@uva.nl

17 januari 2024, Amsterdam – Een nieuw rapport van het World Economic Forum, het Future of Growth Report 2024 introduceert een nieuw raamwerk dat niet allen kijkt naar de kwantiteit van groei (BBP) maar ook naar de kwaliteit van de groei in 107 economieën. Het is de opvolger van de Global Competitiveness Ranking van het WEF die in 2019 voor het laatst is uitgebracht. Het Future of Growth Report 2024 voorspelt een aanzienlijke economische neergang, die in 2030 het laagste niveau in drie decennia zal hebben bereikt, veroorzaakt door voortdurende economische en geopolitieke schokken. Het realiseren van mondiale groei zal essentieel zijn om belangrijke uitdagingen aan te pakken, maar groei alleen is niet genoeg. Het rapport stelt een nieuwe manier voor om economische groei te beoordelen die efficiëntie in evenwicht brengt met lange-termijnduurzaamheid, veerkracht en rechtvaardigheid, evenals innovatie voor de toekomst. De bevindingen zijn gebaseerd op secundaire data en de Executive Opinion Survey. Het Amsterdam Centre for Business Innovation van de Amsterdam Business School, UvA onder leiding van Prof. dr. Henk W. Volberda, is partnerinstituut van het World Economic Forum en verzamelde de gegevens voor Nederland.

Het rapport heeft als voornaamste bevindingen:

- (1) *Vertraging van de wereldwijde groei:*** *De wereldwijde groei in het afgelopen decennium is zeer beperkt geweest in vergelijking met eerdere periodes, en het herstel na de pandemie verliest momentum. Het totale mondiale bbp is momenteel hoger dan het niveau voor de pandemie, maar de groeipercentages in 2023 blijven onder de 4% voor zowel hoge-inkomen als lage-inkomenslanden. Het Future of Growth Framework introduceert daarom een raamwerk gericht op kwaliteit van groei en evenwicht tussen verschillende prioriteiten: Innovativiteit, Inclusiviteit, Duurzaamheid en Veerkrachtigheid.*
- (2) *Naar een veerkrachtige wereldeconomie met innovatieve, inclusieve en duurzame groei:*** *De wereldeconomie als geheel bevindt zich halverwege een ideale koers van volledig innovatieve, inclusieve, duurzame en veerkrachtige groei. De meeste landen blijven volgens professor Volberda “groeien op manieren die noch duurzaam noch inclusief zijn en beperkt zijn in hun vermogen om innovatie te genereren en mondiale schokken te minimaliseren.” De pijler van inclusiviteit (de mate waarin iedereen kan meeprofiteren van de economische groei) en pijler veerkrachtige economie (de mate waarin de groei bestand is tegen schokken) hebben respectievelijk de hoogste wereldwijde gemiddelde scores, namelijk 55,9 van de 100 en 52,8 van de 100. Ondertussen bedraagt het wereldwijde gemiddelde van de duurzaamheidsdimensie (de mate met waarin de economische groei niet leidt tot een hogere ecologische voetafdruk) 47,7 van de 100. De innovatiedimensie (in hoeverre een economie nieuwe technologische ontwikkelingen kan toepassen voor langere termijn groei) behaalt de laagste wereldwijde score, met een wereldwijd gemiddelde van 47,5 van de 100.*
- (3) *Nederland behoort tot de internationale koplopers met veerkrachtige economieën die sterk presteren op innovativiteit en inclusiviteit.*** *Nederland staat in de internationale top-10 wat betreft innovatievermogen (6^e plaats), inclusiviteit (7^e plaats) en veerkrachtige economie (8^e plaats). Nederland staat echter niet in de top-10 van duurzaamheid en neemt met een score van 50,6% een middenpositie in (36^e plaats). Het groeipad van Nederland is kenmerkend voor een groep van hoge-inkomenslanden - Oostenrijk, Zwitserland, Duitsland, Denemarken, Finland, Frankrijk, Verenigd Koninkrijk, Nederland en Zweden in Europa, samen met Japan en Zuid-Korea in Oost-Azië – waarbij de score op de pijler Duurzaamheid sterk achterblijft.*

- (4) **Binnen deze koploper groep zien we echter dat landen als Zwitserland, Zweden, Finland en Denemarken het veel beter doen dan Nederland.** Kijken we naar de scores van Nederland op de vier pijlers van kwalitatieve groei, dan scoort Nederland hoog op innovativiteit (73.3%), inclusiviteit (75.9%), en veerkrachtige economie (67.3%). Zoals reeds gesteld scoort Nederland op duurzaamheid matig tot gemiddeld (50,6%). Professor Volberda betoogt dat “Zwitserland nog veel betere scores laat zien op Innovativiteit (1e positie), Inclusiviteit (1e positie) en Veerkrachtige economie (5e positie). Bovendien laten met name Scandinavische landen als Zweden en Finland ook nog een veel beter score zien op duurzaamheid (respectievelijk 2e en 8e plaats).”
- (5) **Innovatieve Nederlandse economie:** Wat betreft het innovatievermogen van de Nederlandse economie scoort Nederland excellent op mobiel netwerkbereik, ICT-uitgaven, wetenschappelijke publicaties, kennisintensieve werkgelegenheid, en de kwaliteit van wet- en regelgeving. Aandachtspunten voor innovatieve groei blijven echter volgens professor Volberda “de perkte beschikbaarheid van kenniswerkers, het relatief lage aantal octrooiaanvragen, de lage investeringen in R&D (2,3% van het BBP) en gebrek aan politieke visie en stabiliteit.”
- (6) **Inclusieve Nederlandse economie:** Inclusieve groei, zo stelt Volberda “wordt in Nederland bevordert door de hoge sociale mobiliteit (kansen op economische verbetering van lagere milieus), hoog internetgebruik, gemakkelijke toegang tot bancaire diensten en gendergelijkheid op de werkvloer. Echter het grote gebrek aan huisvesting, de toenemende welvaartsongelijkheid, de ondervertegenwoordiging van vrouwen in kennisintensieve beroepen en ongelijke kansen voor leidinggevende functies beperken juist die inclusieve groei.”
- (7) **Veerkrachtige Nederlandse economie:** De veerkrachtigheid van de Nederlandse economie wordt bevordert door de hoge investeringen in om- en bijscholing, de uitstekende infrastructuur, de zeer hoge kredietstatus, en een hoog niveau van cyberbeveiliging. Daarentegen maken volgens Volberda “de vergrijzing van de beroepsbevolking, de grote concentratie van banken (aandeel van de 3 grootste banken), risico’s van systeem falen van het bankwezen, de toegenomen sociale polarisatie (conflicten in de Nederlandse maatschappij op basis sterk uiteenlopende opvattingen over politieke issues) en de beperkte wendbaarheid van de overheid de Nederlandse economie kwetsbaar en minder wendbaar.”
- (8) **Nederland laat echter steken vallen op het gebied van duurzaamheid:** Ondanks de grote investeringen in hernieuwbare energie (0,9% van de BBP) en toenemende regulering en incentives voor hernieuwbare energie leiden volgens Volberda “de afnemende biodiversiteit, de grote jaarlijkse uitstoot van broeikasgassen (10 miljard ton per hoofd van de bevolking), de beperkte consumptie van hernieuwbare energie (10,8% van totale energie consumptie), het beperkte aantal groene octrooien (gericht op verduurzaming), en substantiële fossiele subsidies (\$1.364,0 per hoofd van de bevolking) tot grote barrières voor duurzame groei.”
- (9) **Internationale vergelijking Innovativiteit:** Het wereldwijde gemiddelde voor de Innovativiteit-pilaar is 47,5, maar met aanzienlijke verschillen tussen inkomensgroepen van landen. Het gemiddelde cijfer voor hoge-inkomenslanden (61,3) is meer dan twee keer zo hoog als dat van lage-inkomenslanden (27,2). Dit duidt op een sterke relatie tussen de mate van innovatie van de groeitrajecten van landen en hun bbp per hoofd van de bevolking.

- *De mate van digitalisering in geavanceerde versus ontwikkelingseconomieën loopt sterk uiteen en leidt tot aanhoudende economische kloven en gemiste kansen voor innovatie.*
- *In hoge-inkomenslanden vormt de beschikbaarheid van talent een toenemende belemmering voor innovatie, terwijl dit een kans biedt voor handel in diensten uit ontwikkelende economieën.*

10) Internationale vergelijking inclusiviteit: *Het wereldwijde gemiddelde voor de pijler Inclusiviteit is 55,9. Het gemiddelde cijfer voor inclusieve groei van hoge-inkomenslanden (68,9) is meer dan twee keer zo hoog als dat van lage-inkomenslanden (30), wat wijst op een sterke correlatie tussen niveaus van per capita inkomen en inclusie resultaten.*

- *Inkomensongelijkheid is de afgelopen jaren voor het eerst in decennia toegenomen en vormt momenteel de meest duidelijke barrière voor het bevorderen van inclusieve groei.*
- *Toegang tot basisdiensten en sociale bescherming is essentieel om inclusie te bevorderen in zowel hoge- als lage-inkomenslanden.*

11) Internationale vergelijking duurzaamheid: *Meer dan de helft van het mondiale BBP is afhankelijk van natuur en natuurlijke hulpbronnen. Het wereldwijde gemiddelde van de Duurzaamheidspijler is 47,7, omdat de meeste landen blijven groeien op manieren die niet in lijn zijn met klimaatdoelen. Lage-inkomenslanden (54,3) en landen met een laag-middeninkomen (51,3) laten gemiddeld een sterkere duurzame groei zien vanwege hun lagere gebruik van hulpbronnen.*

- *Afspraken over klimaatbeleid moeten nog leiden tot een systematische inbedding van emissiereductie in groeimodellen.*
- *Groene financiering en technologie zijn de ontbrekende schakels op weg naar duurzaamheid.*

12) Internationale vergelijking veerkrachtigheid van economie: *Het wereldwijde gemiddelde van de veerkrachtpijler is 54,1. Hoge-inkomenslanden vertonen de sterkste veerkrachtige groeiprestaties (63,1), gevolgd door landen met een boven-middeninkomen (51,6) en landen met een laag-middeninkomen (47,3). Lage-inkomenslanden laten de minst veerkrachtige groei zien (40,4).*

- *Een naar binnen gerichte benadering van de productie van goederen en diensten is onvoldoende voor het voorbereiden op wereldwijde schokken, maar nationale inspanningen zijn nog steeds essentieel voor het versterken van de veerkracht van het financiële systeem.*
- *De meeste economieën bereiden zich onvoldoende voor op de aanstaande demografische verandering*

13) Toekomstige Groeipad Nederland: *Er zijn 7 verschillende "groeipaden" vastgesteld met als doel landen te identificeren die het meest verwant zijn in hun groeikarakteristieken en vaak soortgelijke beperkingen en kansen hebben. Professor Volberda hoopt "dat bovenstaande analyse van het groeipad van de Nederlandse economie en vergelijkbare economieën de kabinetsformatie kan helpen voor nieuw kabinetsbeleid om rechtvaardige, innovatieve en duurzame groei te realiseren in een veerkrachtige Nederlandse economie."*

Groei van innovatieve, inclusieve en veerkrachtige Nederlandse economie wordt beperkt door achterblijvende prestaties op duurzaamheid

Nederland behoort met een veerkrachtige economie tot de internationale koplopers op het gebied van innovatie en inclusiviteit, maar laten steken vallen op het gebied van duurzaamheid

Toekomstige groei: een conventioneel beeld van bbp-groei is ontoereikend

De mondiale groei verliest momentum. Gemiddeld is het bbp-groepercentage gedaald van meer dan 2% in geavanceerde economieën en bijna 6% in opkomende en ontwikkelende economieën in het begin van de jaren 2000 tot minder dan 1,5% en minder dan 2% in de periode na COVID-19. Deze aanhoudende vertraging in groei is verergerd door een opeenvolging van crises. Het is nu meer dan 15 jaar geleden sinds het begin van de wereldwijde financiële crisis, maar deze werpt nog steeds een schaduw, vooral in het beleid van veel geavanceerde economieën. De COVID-19-pandemie en de schok van lockdowns hebben geleid tot een sterke stijging van de publieke schuld niveaus en een afnemende globalisering. Geopolitieke spanningen en conflicten hebben de internationale orde veranderd in een steeds meer multipolaire orde, met verstrekkende gevolgen voor technologie, groei en ontwikkeling.

Tegelijkertijd is er een groeiend besef dat de stijgende temperatuur van de wereld ernstige gevaren met zich meebrengt voor de mensheid; een temperatuurstijging die aanzienlijk hoger is dan de doelen die zijn vastgesteld in het Akkoord van Parijs in 2015. De kernvraag voor dit cruciale moment is niet of de wereld nog steeds economische groei nodig heeft, maar eerder hoe die groei wordt bereikt en of deze in lijn is met andere belangrijke nationale en wereldwijde prioriteiten. Deze eerste editie van het Future of Growth Report van het World Economic Forum beoogt een overzicht te bieden van de wereldwijde groeitrends en een uitgebreide analyse van de kwaliteit van deze groeitrajecten.

Het Future of Growth Framework dat in dit rapport wordt geïntroduceerd, laat zien dat een conventioneel beeld van bbp-groei onvolledig is zonder een diepgaande beschouwing van de onderliggende aard en kwaliteit van de groei. Het nieuw ontwikkelde raamwerk is gebaseerd op vier pijlers om traditionele maatstaven van groei aan te vullen: innovativiteit, inclusiviteit, duurzaamheid en veerkrachtigheid. Voor elk land dat in het rapport wordt behandeld is een Future of Growth Dashboard ontwikkeld dat beleidsmakers, academici, en bedrijfsleiders kan ondersteunen bij het beoordelen van het evenwicht tussen groei en andere prioriteiten.

Het rapport identificeert ook diverse archetypen van groeipaden, elk met unieke kenmerken en uitdagingen.

Het Future Growth Report bouwt voort op de Global Competitiveness Index (GCI) van het Forum, waarin al lange tijd een pleidooi werd gedaan voor een meer alomvattende benadering van groei en productiviteit. Dit rapport dient als basis voor het werk van het Future of Growth Initiative van het World Economic Forum, een tweejarige inspanning om de dialoog tussen beleidsmakers, bedrijfsleiders en academici te bevorderen voor nieuwe economische groeipaden. Professor Volberda hoopt dat “het Future of Growth rapport een oproep tot actie kan zijn voor de kabinetsformatie in Nederland en politici aanzet om het Nederlandse groeimodel kritisch te heroverwegen en opnieuw af te stemmen op een nieuw economisch tijdperk.”

Vertraging van de wereldwijde groei: Future of Growth Report benadrukt de kwaliteit van groei

De wereldwijde groei in het afgelopen decennium is zeer beperkt geweest in vergelijking met eerdere periodes, en het herstel na de pandemie verliest momentum. Tussen 2018 en 2023 groeide het bruto binnenlands product (bbp) van hoge-inkomenslanden gemiddeld met 1,6% per jaar, terwijl dit respectievelijk 3,5% was voor landen met een boven-middeninkomen, 3,3% voor landen met een onder-middeninkomen en 1,7% voor lage-inkomenslanden. Het totale mondiale bbp is momenteel hoger dan het niveau voor de pandemie, maar de groeipercentages in 2023 blijven onder de 4% voor alle inkomensgroepen. De vraag is niet of de wereld nog steeds economische groei nodig heeft, maar hoe de groei beter kan worden afgestemd op belangrijke prioriteiten. Dit rapport kijkt met name naar de kwaliteit van groei als startpunt voor het ‘Future of Growth Initiative’ van het World Economic Forum.

Future of Growth Raamwerk

Het Future of Growth Raamwerk is gebaseerd op vier pijlers die de kwaliteit van groei bepalen: Innovativiteit, Inclusiviteit, Duurzaamheid en Veerkracht.

Innovativiteit: Deze pijler legt vast in hoeverre een economie nieuwe technologische, sociale, institutionele en organisatorische ontwikkelingen kan absorberen om op lange termijn groei te verbeteren. In landen die al op een relatief hoog niveau van innovatie zitten, is het verder verleggen van hun innovatiegrens moeilijker. De afstemming tussen technologie en talent wordt belangrijker, vaak gericht op specifieke opkomende kennisgebieden. Onderzoek en ontwikkeling (R&D) en het vinden van talent zijn veelvoorkomende knelpunten om innovatie te verhogen in deze landen. In ontwikkelende economieën vereist de adoptie van technologie aanpassingen van productiesystemen en de ontwikkeling van vaardigheden die nog niet beschikbaar zijn in hun economische systemen. Om prestaties in deze verschillende innovatieve groeiscenario's vast te leggen, omvat de pijler gebieden zoals financiering voor het stimuleren van innovatie, wetenschappelijke en technologische ontwikkeling, beschikbaarheid van talent, en ondersteuning op het gebied van regelgeving en beleid.

Inclusiviteit: Deze pijler meet hoe goed de economie iedereen betreft bij de voordelen en kansen die ze creëert. Wereldwijd heeft economische groei bijgedragen aan een meer gelijke verdeling van inkomens tussen landen, waarbij de inkomenskloof tussen rijke en arme landen kleiner is geworden. Binnen landen is de trend echter de tegenovergestelde kant opgegaan: de gemiddelde inkomens van de top 10% zijn gestegen van 8,5 tot 15 keer zo hoog als de gemiddelde inkomens van de onderste helft.

De pijler kijkt niet alleen naar inkomensongelijkheid, maar ook naar andere aspecten van gelijkheid en participatie, zoals deelname aan de arbeidsmarkt en onderwijs, toegang tot diensten zoals huisvesting en transport, gendergelijkheid in onderzoek en technologie, en gelijke toepassing van burgerrechten. Kortom, het meet hoe eerlijk en toegankelijk de groei is voor alle mensen binnen een land.

Duurzaamheid: Deze pijler meet in hoeverre de groei van een economie haar ecologische voetafdruk binnen de vastgestelde milieugrenzen kan houden. Op basis van de huidige groeitrajecten dreigt de wereld de doelen van het Parijs-akkoord voor klimaatverandering niet te halen. De gevolgen van stijgende temperaturen worden al duidelijk in extreem weer, en er worden jaarlijkse nieuwe dramatische records gevestigd op indicatoren zoals lucht- en oceaan temperaturen. Er wordt geschat dat de wereldwijde emissies in 2025 hun hoogtepunt hebben bereikt om de doelen van het Parijs-akkoord te halen. Toch blijven de wereldwijde emissies stijgen, zelfs nadat landen op de laatste Klimaatconferentie hebben ingestemd met de het afschalen van fossiele brandstoffen. Hoewel voortdurende groei essentieel is om armoede te verminderen en de levensstandaard te verhogen, moeten beleidsmakers de milieueffecten van de groei van hun land aanpakken. Deze pijler evalueert de prestaties van een land op gebieden zoals de fysieke impact van productie op het milieu, natuurbescherming, ondersteuning voor de groene transitie in financiële, technologische en institutionele domeinen, en het consumptiegedrag van de bevolking.

Veerkracht: Deze pijler meet in hoeverre de ontwikkeling van een economie bestand is tegen schokken en zich kan herstellen. De dramatische wereldwijde verstoringen die werden veroorzaakt door de COVID-19-pandemie hebben de relevantie laten zien van een veerkrachtige economie. In vergelijking met innovatie, inclusie en milieu-duurzaamheid is er relatief weinig consensus over wat landen in staat stelt om te herstellen - en idealiter zich aan te passen of te verbeteren - na een schok. In vergelijking met het reageren op discrete risico's, omvat veerkracht het voorbereiden op en aanpassen aan systemische risico's, wat vaak het opbouwen van reserves en flexibiliteit vereist. De pijler meet dit op nationaal niveau op gebieden zoals fysieke afhankelijkheid van hulpbronnen, macro-economische stabiliteit en de robuustheid van het gezondheidszorgsysteem. Veerkracht is ook inherent mondiaal als het gaat om grensoverschrijdende risico's zoals pandemieën of klimaatverandering, waarbij het noodzakelijk is voor landen om bij te dragen aan gedeelde mondiale uitdagingen.

Door de scores van de individuele indicatoren in elke pijler samen te voegen, is het groei-raamwerk ontworpen om een score te produceren voor elke pijler op een schaal van 0-100, waar 100 een ideaal en hypothetisch geval is waarin een land perfect presteert op elk onderdeel van de pijler. Naast de wereldwijde analyse worden er ook per land Dashboards gemaakt om beleidsmakers te helpen bij het versterken van de economische groei van een land en het vaststellen van pijnpunten. Elk dashboard geeft een overzicht van bbp-gebaseerde statistieken als data over de vier pijlers van groei voor elk van de 107 economieën.

Kwaliteit van groei 2023-2024

Het toepassen van het Future of Growth Framework op een wereldwijde dataset van landen onthult ongelijkheden in groei, zowel tussen landen als tussen de vier kwalitatieve dimensies. De wereldeconomie als geheel bevindt zich halverwege een ideale koers van volledig innovatieve, inclusieve, duurzame en veerkrachtige groei. Globale gemiddelden laten een gemengd beeld zien van de koers van de wereld naar innovatieve, inclusieve, duurzame en veerkrachtige groei.

The Future of Growth

The world economy is just halfway towards innovative, inclusive, sustainable, and resilient growth

Global findings of the Future of Growth Report
World average score across four dimensions (0-100 scale)

Innovativeness

47.5

Inclusiveness

55.9

Sustainability

47.7

Resilience

52.8

Source: World Economic Forum, Future of Growth Report 2021

Met een gemiddeld GDP van USD 52.475 per hoofd van de bevolking in 2023, wordt het groeitraject van hoge-inkomenslanden over het algemeen gekenmerkt door hoge scores op inclusiviteit (68,9), innovativiteit (61,3) en veerkracht (63,1), maar er is ruimte voor verbetering op het gebied van duurzaamheid (45,8).

Met een gemiddeld GDP van USD 17.900 per hoofd van de bevolking, vertoont het groeitraject van landen met een boven-middeninkomen over het algemeen een grotere nadruk op inclusiviteit (54,8) en veerkracht (51,6), met ruimte voor verbetering op duurzaamheid (45,3) en innovativiteit (43,3).

Met een gemiddeld GDP van USD 7.633 per hoofd van de bevolking, ligt de focus van het groeitraject van landen met een lager middeninkomen over het algemeen op

veerkracht (47,3), met hogere scores op duurzaamheid (51,3) dan rijkere economieën, maar met ruimte voor verbetering op het gebied van inclusiviteit (44,8) en innovativiteit (36,6).

Met een gemiddeld GDP van USD 1.533 per hoofd van de bevolking in 2023, wordt het groeitraject van landen met een laag inkomen over het algemeen gekenmerkt door een veel kleinere ecologische voetafdruk per hoofd van de bevolking, wat resulteert in een hoge duurzaamheidsprestatie (54,3), maar met ruimte voor verbetering op het gebied van veerkracht (40,4), inclusiviteit (29,9) en innovativiteit (27,2).

Innovativiteit is de dimensie die de laagste wereldwijde score behaalt (met een wereldwijd gemiddelde van 47,5 van de 100), voornamelijk veroorzaakt door de hoge concentratie van innovatiehubs binnen een beperkt aantal economieën. Het wereldwijde gemiddelde voor duurzaamheid is 47,7 van de 100, terwijl de gemiddelde scores voor inclusiviteit en veerkracht respectievelijk 55,9 van de 100 en 54,1 van de 100 zijn. Op individueel niveau heeft geen enkel land of economie een score hoger dan 80 behaald op een van de vier dimensies van het raamwerk, waarbij 100 het theoretische maximale haalbare resultaat is.

Nederland: Innovatieve, eerlijk en veerkrachtige groei, meer geen duurzame groei

Nederland staat in de internationale top-10 wat betreft innovatievermogen (6^e plaats; zie tabel 1), inclusiviteit (7^e plaats; zie tabel 2) en veerkrachtige economie (8^e plaats; zie tabel 4)). Nederland staat niet in de top-10 van duurzaamheid (zie tabel 3) en neemt met een score van 50,6% een middenpositie in (36^e plaats). Nederland behoort daarmee tot de groep van landen waar groei wordt aangedreven door een veerkrachtige economie gericht op het bevorderen van zowel inclusie als innovatie, maar waarbij de prestaties op het gebied van duurzaamheid nog tekortschieten

De Top-10 landen Innovatievermogen

Tabel 1. Top-10 Ranking Innovatievermogen

Land	Ranking 2024	Score 1-100
Zwitserland	1	80,4
Singapore	2	76,4
Zweden	3	74,9
Verenigde Staten	4	74,1
Denemarken	5	73,4
Nederland	6	73,3
Duitsland	7	72,1
Zuid-Korea	8	71,4
Finland	9	70,2
Verenigd Koninkrijk	10	69,8

Bron: Amsterdam Centre for Business Innovation (2024), op basis van WEF Future of Growth Report 2024

De Top-10 landen Inclusiviteit

Tabel 1. Top-10 Ranking Inclusiviteit

Land	Ranking 2024	Score 1-100
Zwitserland	1	77,9
Finland	2	77,7
IJsland	2	77,7
Denemarken	4	77,6
Nieuw-Zeeland	5	77,0
Australië	6	76,3
Nederland	7	75,9
Canada	8	75,8
Zweden	8	75,8
Luxenburg	10	75,2

Bron: Amsterdam Centre for Business Innovation (2024), op basis van WEF Future of Growth Report 2024

De Top-10 landen Duurzaamheid

Tabel 1. Top-10 Ranking Duurzaamheid

Land	Ranking 2024	Score 1-100
Tsjaad	1	63,8
Jordanië	2	61,8
Zweden	2	60,9
Zimbabwe	4	60,0
Rwanda	5	59,7
Kenia	6	59,3
Malawi	7	58,4
Finland	8	57,7
Vietnam	8	56,8
Ivoorkust	10	56,7

Bron: Amsterdam Centre for Business Innovation (2024), op basis van WEF Future of Growth Report 2024

De Top-10 landen Veerkrachtige economie

Tabel 1. Top-10 Ranking Veerkracht

Land	Ranking 2024	Score 1-100
Nieuw-Zeeland	1	73,9
Luxemburg	2	73,2
Zweden	2	72,1
Finland	4	71,9
Zwitserland	5	71,2
Australië	6	70,8
Oostenrijk	7	70,0
Denemarken	8	69,0
Nederland	8	67,3
Japan	10	67,1

Bron: Amsterdam Centre for Business Innovation (2024), op basis van WEF Future of Growth Report 2024

Het groeipad van Nederland is kenmerkend voor een groep van hoge-inkomenslanden - Oostenrijk, Zwitserland, Duitsland, Denemarken, Finland, Frankrijk, Verenigd Koninkrijk, Nederland en Zweden in Europa, samen met Japan en Zuid-Korea in Oost-Azië - en valt op door zijn sterke prestaties op de pijlers van Inclusiviteit, Innovativiteit en Veerkrachtige economie (Archetype Groeipad A: zie ook paragraaf over 7 Groeipad Archetypen). De score op de pijler Duurzaamheid daarentegen is opvallend lager dan de prestaties op de andere pijlers, en is er ruimte voor verdere vooruitgang. Het groeipad wordt gekenmerkt door een gematigde BBP-per-capita groei van in de afgelopen vijf jaar (minder dan 1%).

Op de pijler van Inclusiviteit neigen landen binnen dit groeipad naar zeer hoge scores op maatregelen van sociale bescherming, toegang tot fysieke hulpbronnen en inclusie in politieke en openbare functies. Echter, hoge welvaarts- en inkomensongelijkheid blijft een belangrijke uitdaging in veel van deze landen, gekoppeld aan zwakke prestaties op gendergelijkheid in kennisintensieve beroepen. Landen binnen deze groep presteren goed op de Innovatiepijler, gedreven door hoge scores op menselijk kapitaal, fysieke hulpbronnen, financiering en het kennis- en technologie-ecosysteem. Deze landen hebben doorgaans een hoogopgeleide bevolking, hoge ICT-investeringen en een hoog percentage van hoogtechnologische productie in de economie. Het financiële ecosysteem in deze landen wordt gekenmerkt door een hoog percentage digitale betalingen en goede prestaties op binnenlandse kredietverlening aan de private sector. Er is echter aanzienlijke variatie tussen de landen op bepaalde elementen. Zo behaalt Nederland bijvoorbeeld een score van 15,9 voor octrooiaanvragen, terwijl Zuid-Korea 100 scoort.

De relatief zwakke prestatie van deze landen op de Duurzaamheidspijler wordt veroorzaakt door lage prestaties op jaarlijkse uitstoot van broeikasgassen per hoofd van de bevolking, afval per persoon per jaar en het verbruik van hernieuwbare energie als percentage van het totale energieverbruik. Bovendien laat de investering in hernieuwbare energie en de beschikbaarheid van talent voor de groene en energietransitie aanzienlijke ruimte voor verbetering.

Deze landen hebben ook een zeer Veerkrachtige economie. Belangrijke elementen die helpen bij het opbouwen van veerkracht tegen schokken in deze landen zijn de hoge kredietwaardigheid, de concentratie van exportproducten en hoge niveaus van cyberbeveiliging. Deze landen hebben ook relatief veel zorgmedewerkers per 10.000 mensen. Er zijn echter aanzienlijke gebieden met zwakke prestaties, waaronder afhankelijkheid van ouderen en deelname aan bijscholing voor de leeftijdsgroep van 25-54 jaar.

Plus- en pijnpunten voor groei Nederlandse economie

Als we nader inzoomen op deze groep van koplopers, dan zien we dat landen als Zwitserland, Zweden, Finland en Denemarken het beter doen dan Nederland. Zwitserland laat nog betere scores zien op Innovativiteit (1^e positie), Inclusiviteit (1^e positie) en Veerkrachtige economie (5^e positie). Bovendien laten met name Scandinavische landen als Zweden en Finland ook een veel beter score zien op duurzaamheid (respectievelijk 2^e en 8^e plaats).

Kijken we naar de precieze scores van Nederland op de vier pijlers van kwalitatieve groei (zie Tabel 5), dan scoort Nederland hoog op innovativiteit (73.3%), inclusiviteit (75.9%), en veerkrachtige economie (67.3%). Zoals reeds gesteld scoort Nederland op duurzaamheid matig tot gemiddeld (50,6%). In Tabel 5 worden de onderliggende factoren opgesomd voor elk van de vier pijlers. Een rode balk betekent dat deze score voor verbetering vatbaar zijn (negatief voor groei), een grijze balk betekent dat de score gemiddeld (neutraal voor groei) is en een groene balk betekent dat de score zeer goed is (positief voor groei).

Plus- en pijnpunten Innovatieve groei

Wat betreft het innovatievermogen van de Nederlandse economie scoort Nederland excellent op Mobiel netwerkbereik, ICT-uitgaven, wetenschappelijke publicaties, kennisintensieve werkgelegenheid, en de kwaliteit van wet- en regelgeving. Aandachtspunten voor innovatieve groei blijven echter de perkte beschikbaarheid van kenniswerkers, het relatief lage aantal octrooiaanvragen, de lage investeringen in R&D (2,3% van het BBP) en gebrek aan politieke visie en stabiliteit.

Tabel 5. Scores Nederland op diverse indicatoren van innovatieve, inclusieve, duurzame en veerkrachtige groei

	Waarde	Score	Duiding*
 Innovatievermogen 73,3% (de mate waarin de economie zich kan aanpassen en ontwikkelen als reactie op nieuwe technologische, sociale, institutionele en organisatorische ontwikkelingen)			
▪ Beschikbaarheid van talent (schaal 1-7 [beste score])	4,5	58,6	
▪ Talent op het vlak van digitalisering en technologie (schaal 1-7)	4,7	61,8	
▪ Mobiel netwerkbereik (% bevolking)	99,0	99,0	
▪ ICT-kapitaal (\$ per hoofd van de bevolking)	22.511,0	100,0	
▪ Beschikbaarheid van lange termijn en MKB-financiering en durfkapitaal (schaal 1-7)	4,9	64,9	
▪ Bedrijfscultuur en mate van concurrentie (schaal 1-7)	4,8	63,2	
▪ Octrooiaanvragen (totaal)	3.170,0	15,9	
▪ R&D-uitgaven (% BBP)	2,3	46,1	
▪ Wetenschappelijke publicaties (h-index)	1.305,0	100,0	
▪ Kennisintensieve werkgelegenheid (%)	10,2	68,8	
▪ Kwaliteit van wet- en regelgeving (schaal -2.5/+2.5 [beste score])	1,8	85,0	
▪ Politieke visie en stabiliteit (schaal 1-7)	4,4	56,7	
 Inclusiviteit 75,9% (de mate waarin iedereen kan meeprofiteren van de voordelen en kansen die de economische koers met zich meebrengt)			
▪ Inclusie op de arbeidsmarkt (schaal 1-7)	4,9	64,3	
▪ Gendergelijkheid op de werkvloer (0-100 [beste score])	87,9	83,8	
▪ Socials mobiliteit (schaal 1-7)	5,6	76,3	
▪ Toegankelijkheid van huisvesting en vervoer (schaal 1-7)	5,1	68,3	
▪ Internetgebruik (% evolving)	92,1	89,4	
▪ Welvaartsongelijkheid (% eigendom van de 50% minst welvarender)	9,0	18,0	
▪ Toegang tot bancaire diensten (schaal 1-7)	5,4	74,0	
▪ Gendergelijkheid in kennisintensieve beroepen (0-100 [beste score])	20,9	20,9	
▪ Inclusie in leidinggevende functies (schaal 1-7)	4,7	61,5	
▪ Politieke participatie (schaal 0-1 [beste score])	0,6	61,1	
 Duurzaamheid 50,6% (de mate waarin de ecologische voetafdruk ten gevolge van economische ontwikkelingen niet definitief ten koste gaat van toekomstige generaties)			
▪ Talent dat kan worden ingezet voor verduurzaming en energietransitie (schaal 1-7)	4,2	53,3	
▪ Behoud van biodiversiteit (schaal 0-1 [meest intact])	0,6	60,8	
▪ Jaarlijkse uitstoot van broeikasgassen (mld. tin CO ₂ -equiv. per inwoner)	10,0	32,2	
▪ Consumptie van hernieuwbare energie (% totaal)	10,8	10,8	
▪ Investerings in hernieuwbare energie (% BBP)	0,9	100,0	
▪ Octrooien gericht op verduurzaming (totaal)	306,0	10,2	
▪ Handel in milieutechnologie (% totale handel)	5,2	34,9	
▪ Subsidies voor fossiele brandstoffen (\$ per hoofd van de bevolking)	1.364,0	31,8	
 Veerkrachtigheid 67,3% (de mate waarin de economie bestand is tegen schokken en hiervan kan herstellen)			
▪ Afhankelijkheid van oudere generaties (ratio 64+/15-64 jaar)	31,6	36,8	
▪ Vacatures ingevuld door buitenlandse arbeidskrachten aan te nemen (schaal 1-7)	4,3	54,6	
▪ Investerings in om- en bijscholing (schaal 1-7)	5,3	71,2	
▪ Kwaliteit van infrastructuur (schaal 1-7)	6,1	85,0	
▪ Cybersecurity index (schaal 0-100 [beste score])	97,0	97,1	
▪ Kredietstatus (schaal 0-100)	100,0	100,0	
▪ Concentratie van het bankwezen (% alle assets)	88,3	13,8	
▪ Risico op systeemfalen van het bankwezen (z-score)	13,0	21,7	
▪ Concentratie van technologieleveranciers (% aandeel topimporteur)	37,7	62,3	
▪ Sociale polarisatie (schaal 0-4 [geen polarisatie])	1,0	64,6	
▪ Politieke stabiliteit (schaal -2.5/+2.5 [beste score])	0,9	68,3	

▪ Wendbaarheid van de overheid (schaal 1-7)	4.1	51.7	
---	-----	------	--

Bron: Amsterdam Centre for Business Innovation o.b.v. World Economic Forum Future of Growth Report, 2024

* Positief Negatief Neutraal

Plus- en pijnpunten rechtvaardige groei

Inclusieve groei wordt in Nederland bevordert door de hoge sociale mobiliteit (kansen op economische verbetering van lagere milieus), hoog internetgebruik, eenvoudige toegang tot bancaire diensten en gendergelijkheid op de werkvloer. Echter het grote gebrek aan huisvesting, de toenemende welvaartsongelijkheid, ondervertegenwoordiging van vrouwen in kennisintensieve beroepen en ongelijke kansen voor leidinggevende functies beperken juist die inclusieve groei.

Plus- en pijnpunten veerkrachtige groei

De veerkrachtigheid van de Nederlandse economie wordt bevordert door de hoge investeringen in om- en bijscholing, de uitstekende infrastructuur, de zeer hoge kredietstatus, en de hoge cybersecurity. Daarentegen maken de vergrijzing van de beroepsbevolking, de grote concentratie van banken (aandeel van de 3 grootste banken), risico's van systeem falen van het bankwezen, de toegenomen sociale polarisatie (conflicten in de Nederlandse maatschappij op basis sterk uiteenlopende opvattingen over politieke issues) en de beperkte wendbaarheid van de overheid de Nederlandse economie kwetsbaar en minder wendbaar.

Pijnpunten duurzame groene groei

Niettemin behoort Nederland in de internationale vergelijking tot de koplopers op het gebied van innovatieve en inclusieve groei gebaseerd op een veerkrachtige economie. Echter op het gebied van de pijler duurzaamheid laat Nederland grote steken vallen. Ondanks de grote investeringen in hernieuwbare energie (0,9% van de BBP) en toenemende regulering en incentives voor hernieuwbare energie leiden de afnemende biodiversiteit, de grote jaarlijkse uitstoot van broeikasgassen (10 miljard ton per hoofd van de bevolking), de beperkte consumptie van hernieuwbare energie (10,8% van totale energie consumptie), het beperkte aantal groene octrooien (gericht op verduurzaming), en substantiële fossiele subsidies (\$1.364,0 per hoofd van de bevolking) tot grote barrières voor duurzame groei.

Internationale vergelijking

Resultaten Innovativiteit

Het wereldwijde gemiddelde voor de Innovativiteit-pilaar is 47,5, maar met aanzienlijke verschillen tussen inkomensgroepen van landen. Het gemiddelde cijfer voor hoge-inkomenslanden (61,3) is meer dan twee keer zo hoog als dat van lage-inkomenslanden (27,2) en ongeveer 50% hoger dan dat van landen met een boven-middeninkomen (43,3). Dit duidt op een sterke relatie tussen de mate van innovatie van de groeitrajecten van landen en hun bbp per hoofd van de bevolking.

De belangrijkste bevinden over innovatieve groei zijn:

De mate van digitalisering in geavanceerde versus ontwikkelingslanden loopt sterk uiteen en leidt tot aanhoudende economische kloven en gemiste kansen voor innovatie.

Digitalisatie is een van de belangrijkste redenen waarom de innovativiteitsscores van ontwikkelingslanden achterblijven bij die van geavanceerde landen. Trendanalyse toont aan dat de snelheid waarmee ontwikkelingslanden digitale technologieën adopteren veel lager is dan de snelheid waarmee geavanceerde landen hun digitale capaciteiten verbeteren. Gebrek aan digitale capaciteiten, waaronder computer hardware en apparatuur, telecommunicatieapparatuur en computersoftware en -diensten, vergroten dus eerder de bestaande verschillen dan dat ze deze verminderen (Figuur 6).

In hoge-inkomenslanden vormt de beschikbaarheid van talent een toenemende belemmering voor innovativiteit, terwijl dit een kans biedt voor handel in diensten uit ontwikkelende landen.

De meningen van zakelijke leiders, verzameld via de Executive Opinion Survey (EOS) van het World Economic Forum, tonen aan dat meer dan de helft van de bedrijven in hoge-inkomenslanden geen mensen kan vinden met de vereiste vaardigheden om vacatures in hun respectieve binnenlandse markten te vervullen. Dit is een scherpe stijging ten opzichte van 2016, toen slechts 38% van de zakelijke leiders moeilijkheden meldde bij het vinden van geschikt talent. Tegelijkertijd geeft bijna hetzelfde percentage (55%) van de zakelijke leiders in hoge-inkomenslanden aan dat bedrijven niet het talent kunnen vinden dat nodig is voor digitale transformatie. De toekomst van de groei in deze landen is er dus een waar er geen tekort is aan arbeidsmogelijkheden voor vakkundige werknemers, maar waar werkgevers mogelijk een tekort aan direct beschikbaar talent ervaren.

Kunstmatige intelligentie (AI) - ondanks mogelijk verlies van banen - zal leiden tot het ontstaan van een reeks nieuwe functies. De vraag naar andere functies zoals E-commerce Specialisten, Digitale Transformatie Specialisten en Specialisten in Digitale Marketing en Strategie zal toenemen. Vanuit het oogpunt van groei door innovatie wordt een steeds belangrijker vraag waar het talent voor deze snelgroeiende functies te vinden is en hoe een mogelijk doemscenario vermeden kan worden waarin de beschikbaarheid van talent een beperkende factor wordt voor economische ontwikkeling en groei.

Bijscholing, training op de werkplek en investeringen in onderwijs vormen zeker een belangrijk onderdeel van de oplossing. Een andere mogelijkheid zou kunnen komen van een grotere openheid voor handel in digitaal geleverde diensten uit andere landen, waar digitale vaardigheden in opkomst zijn. Er zou ruimte kunnen zijn voor een win-winsituatie door de handel in digitaal geleverde diensten te vergemakkelijken, wat zowel het innovatie-ecosysteem van hogere- als lagere-inkomenslanden ten goede komt, en tegelijkertijd een nieuw pad opent voor de toekomstige groei van ontwikkelende landen.

Resultaten Inclusiviteit

Het wereldwijde gemiddelde voor de pijler Inclusiviteit is 55,9, met opvallende verschillen in resultaten tussen inkomensgroepen van landen. Het gemiddelde cijfer voor inclusieve groei van hoge-inkomenslanden (68,9) is meer dan twee keer zo hoog als dat van lage-inkomenslanden (30), en ongeveer 50% hoger dan dat van landen met een onder-middeninkomen (45,8), wat wijst op een sterke correlatie tussen niveaus van per capita inkomen en inclusie resultaten. Landen met een boven-middeninkomen (54,8) vertonen gemiddeld een ietwat betere score van inclusieve groei in vergelijking met hun prestaties op innovatie, maar lopen ver achter op hoge-inkomenslanden.

De belangrijkste bevindingen over inclusieve groei zijn:

Ongelijkheid is de afgelopen jaren voor het eerst in decennia toegenomen en vormt momenteel de meest duidelijke barrière voor het bevorderen van inclusieve groei.

Vandaag de dag verdient de rijkste 10% van de wereldbevolking 52% van het wereldwijde inkomen, vergeleken met 8,5% voor de armste helft. Wereldwijde ongelijkheden in rijkdom zijn nog uitgesprokener, waarbij de armste helft van de wereldbevolking slechts 2% van het totale vermogen bezit, terwijl de rijkste 10% 76% bezit. Dit is een trend die al tientallen jaren gaande is en alleen maar duidelijker is geworden door de COVID-19-pandemie van 2020, gevolgd door stijgende inflatie, toen een crisis in de kosten van levensonderhoud naar schatting nog eens 95 miljoen mensen in extreme armoede duwde, terwijl de rijkste 1% \$26 biljoen aan nieuw vermogen heeft vergaard.

Ongelijkheid in economische uitkomsten is sterk verbonden met intergenerationale mobiliteit als een indicator van ongelijkheid van kansen: studies tonen aan dat in samenlevingen waar kansen ongelijk zijn verdeeld, inkomensongelijkheid een grotere rem zet op lange-termijngroei door de ontwikkeling van menselijk kapitaal te ondermijnen en armoedecycli te versterken.

Daarentegen zijn menselijke kapitaalontwikkeling en beleid dat onderwijsongelijkheid vermindert en zich richt op levenslang leren, omscholing en bijscholing essentieel om werknemers in staat te stellen hun volledige potentieel te bereiken en toegang te krijgen tot nieuwe banen en kansen. Het effect van ongelijkheid manifesteert zich al in de vroege stadia van het onderwijs en beperkt onderwijskansen, voornamelijk voor kinderen uit sociaaleconomisch achtergestelde gezinnen. In dit opzicht hebben beleidsmaatregelen die zich richten op de ontwikkeling van jonge kinderen en het bevorderen van onderwijsniveau en vaardigheden van kwetsbare groepen aangetoond dat ze aanzienlijke economische opbrengsten opleveren. UNESCO constateerde dat een verlaging van 0,1 punt in de Gini-coëfficiënt voor onderwijs verband hield met een stijging van 0,53 procentpunt in de jaarlijkse reële bbp-groei per hoofd van de bevolking van 142 landen tussen 1965 en 2010.

Toegang tot basisdiensten en sociale bescherming is essentieel om inclusie te bevorderen in zowel hoge- als lage-inkomenslanden.

Mechanismen voor sociale bescherming en herverdeling van inkomen verschillen in ontwerp en uitvoering, maar waar ze worden gebruikt, is de ongelijkheid lager en worden enkele van de dieperliggende oorzaken van armoede en ongelijkheid aangepakt. Dit omvat zowel directe effecten, zoals het versterken van de financiële veerkracht van huishoudens, als indirecte effecten, zoals het opbouwen van menselijk kapitaal en het bevorderen van sociale samenhang.

Hoewel over het algemeen minder direct zorgwekkend in hoge-inkomenslanden, blijft toegang tot basisdiensten en sociale bescherming een belangrijke beperking voor inclusie in lagere-inkomenslanden. In 54 van de 107 landen die in het rapport worden behandeld, heeft minder dan de helft van de bevolking toegang tot sociale bescherming. Sociale bijstandsprogramma's worden steeds moeilijker te waarborgen te midden van een beperktere fiscale ruimte. Tijdens de pandemie gaven rijke landen bijvoorbeeld ongeveer 93 keer meer uit aan sociale beschermingsmaatregelen dan lage-inkomenslanden. In deze landen blijft economische ontwikkeling een belangrijke pijler om betere inclusieresultaten te bereiken. Investeren in transport-, energie- en waterinfrastructuur, maar ook in programma's die sociale bijstand en inkomenszekerheid versterken, zijn van essentieel belang om zowel economische groei als inclusie te bevorderen.

Resultaten Duurzaamheid

Meer dan de helft van het mondiale BBP is matig tot sterk afhankelijk van natuur en natuurlijke hulpbronnen. Het wereldwijde gemiddelde van de Duurzaamheidspijler is 47,7, omdat de meeste landen blijven groeien op manieren die niet in lijn zijn met klimaatdoelen. Trends op inkomensniveau voor deze pijler wijken af van de andere drie dimensies van het Future of Growth Framework: Lage-inkomenslanden (54,3) en landen met een laag-middeninkomen (51,3) laten gemiddeld een sterkere duurzame groei zien vanwege hun lagere gebruik van hulpbronnen. Hoge-inkomenslanden (45,9) en landen met een boven-middeninkomen (45,3) daarentegen compenseren gedeeltelijk hun hogere emissies met grotere investeringen in milieutechnologie.

De belangrijkste bevindingen over duurzame groei zijn:

Afspraken over klimaatbeleid moeten nog leiden tot een systematische inbedding van emissiereductie in groeimodellen.

Menselijke activiteit heeft de wereldwijde temperaturen al met 1,1°C verhoogd en zal naar verwachting het streefcijfer van 1,5°C in de komende vijf jaar overschrijden. Hoewel economische groei heeft bijgedragen aan een aanzienlijke verbetering van de wereldwijde levensstandaard, is groei ten koste van het milieu contraproductief. Het probleem is bijzonder nijpend voor ontwikkelingslanden, omdat de meeste lage- en laag-middeninkomenslanden toenemende afwegingen moeten maken tussen het ontwikkelen van de broodnodige industriële capaciteit die kansen en inkomsten voor hun bevolking kan vergroten, en het in evenwicht brengen daarvan met hun ecologische voetafdruk.

Voor een groot deel van de wereld betekent meer groei waarschijnlijk nog steeds meer emissies. Recentelijk zijn schattingen van het omslagpunt waarop toenames in het bbp de balans doet doorslaan van emissie-intensieve groeimodellen naar het implementeren van beleid dat leidt tot emissiereducties, geschat op \$34.000 per hoofd van de bevolking. Tenzij er ingrijpende veranderingen komen in infrastructuur, technologie en financiering, zullen de meeste matig ontwikkelde landen hun emissiepiek pas rond het midden van de 21e eeuw bereiken, en zullen de emissieniveaus niet terugkeren naar de huidige niveaus vóór het einde van de eeuw, op welk punt de wereld het koolstofbudget verre zal overschrijden.

Ondanks korte termijn afwegingen is verandering essentieel. Op het huidige groeipad zal de wereld naar verwachting 10% meer wereldwijd economisch verlies lijden dan wanneer de doelen van het Akkoord van Parijs worden bereikt. De wereldwijde zwakke prestaties op het gebied van duurzaamheid van het Future of Growth Framework weerspiegelen de grote systemische uitdagingen voor het verminderen van de uitstoot van economische activiteiten. Vooruitkijkend moeten emissies niet alleen stabiliseren, maar negatief worden als de wereld haar klimaatdoelen wil bereiken.

Groene financiering en technologie zijn de ontbrekende schakels op weg naar duurzaamheid.

Terwijl het trage tempo van decarbonisatie en hoge niveaus van afval de prestaties van de meeste hoog- en boven-middeninkomenslanden ondermijnen, zijn er binnen alle inkomensgroepen suboptimale niveaus van klimaatfinanciering die essentieel zijn voor decarbonisatie en het behalen van Net-Zero doelen. In het bijzonder zijn de investeringen in hernieuwbare energie van essentieel belang om de energiekloof te overbruggen en de milieueffecten te beperken.

De toekomstige groei wordt in sterke mate beïnvloed door hernieuwbare energie. Desondanks blijft het niveau van investeringen in hernieuwbare energie over de hele wereld ontoereikend en is het nauw verbonden met de achterblijvende voortgang in de diversificatie van de energiemix en de vermindering van CO₂-uitstoot. Zevenentachtig van de 107 landen die in het rapport worden behandeld, scoren minder dan 50 op deze maatstaf.

In veel gevallen is groene financiering ofwel niet beschikbaar of schieten investeringen in hernieuwbare energie tekort om de planeet op een duurzaam traject te brengen: per hoofd van de bevolking zijn investeringen in hernieuwbare energie in landen met een hoog inkomen ongeveer vier keer hoger vergeleken met landen met een lager inkomen, ondanks de snelgroeiende bevolking en energiebehoeften van de laatste groep.

Hoewel investeringen in hernieuwbare energie bijna verdrievoudigd zijn sinds de aanneming van het Parijsakkoord in 2015, ging het merendeel van deze financiering naar geavanceerde economieën. Ontwikkelingslanden trokken slechts 544 miljard dollar aan jaarlijkse investeringen aan in hernieuwbare energie in 2021, van de vereiste 1,7 biljoen dollar, en meer dan 30 ontwikkelingslanden hebben geen enkel groot internationaal investeringsproject in hernieuwbare energie geregistreerd. Om tegen 2050 netto nul te bereiken, moet de huidige jaarlijkse investering in schone energie meer dan verdrievoudigen tot 4 biljoen dollar tegen 2030.

Technologische ontwikkeling is een tweede factor die landen belemmert om milieu-duurzaamheid in hun economische systemen te integreren. Volgens een recente studie van het Internationaal Energieagentschap (IEA) zou bijna de helft van de emissiebesparingen tussen 2020 en 2050 in een hypothetisch scenario van netto nul moeten komen van technologieën die momenteel in ontwikkeling zijn en nog niet op de markt zijn. Toch worden groene technologieën veel langzamer ontwikkeld en aangenomen dan nodig is om wereldwijde klimaatdoelen te bereiken en de groene transitie te versnellen. Vooruitgang wordt belemmerd door een hoge concentratie van groene innovatie in een klein aantal innovatiekrachtpatsers, evenals door het trage inhaalproces in de rest van de wereld. De broodnodige verspreiding van milieu-gerelateerde technologieën, zoals luchtverontreinigingsbeheersing, afvalbeheer, watervoorziening en sanitaire voorzieningen, energieopslag en distributie, en bescherming van land en water, is nog steeds onvoldoende om op wereldniveau een verschil te maken.

De hogere risicoprofielen van ontwikkelingslanden verhogen de kapitaalkosten en beperken hun vermogen om investeringen aan te trekken voor de groene transitie. Effectieve samenwerking tussen internationale investeerders, publieke entiteiten en multilaterale banken kan deze barrières echter verminderen door de spreads op schuldfinanciering met maar liefst 40% te verlagen.

Resultaten Veerkracht

Het wereldwijde gemiddelde van de veerkrachtpijler is 54,1, met kleine verschillen tussen inkomensgroepen van landen in vergelijking met de pijlers Innovatie en Inclusie. Hoge-inkomenslanden vertonen de sterkste veerkrachtige groeiprestaties (63,1), gevolgd door landen met een boven-middeninkomen (51,6) en landen met een laag-middeninkomen (47,3). Lage-inkomenslanden laten de minst veerkrachtige groei zien (40,4).

De belangrijkste bevindingen over veerkrachtige groei zijn:

Een naar binnen gerichte benadering van de productie van goederen en diensten is onvoldoende voor het voorbereiden op wereldwijde schokken, maar nationale inspanningen zijn nog steeds essentieel voor het versterken van de veerkracht van het financiële systeem.

Terwijl de wereld worstelt met de omvang van mondiale uitdagingen zoals klimaatverandering, vrede en veiligheid, financiële en economische stabiliteit, en de volatiliteit van wereldwijde gezondheidsschokken, wordt de kwetsbaarheid van veerkrachtstrategieën die nationaal gericht zijn steeds duidelijker. Toch neigen nationale krachten naar protectionisme en isolationisme, en een meer multipolaire wereldorde beperkt de samenwerking.

De aantrekkingskracht van zelfvoorzienendheid is onweerstaanbaar. Het veronderstelt controle in een wereld die vaak oncontroleerbaar lijkt. Deze naar binnen gerichte koers is geprezen als een vorm van veerkracht, een manier om de afhankelijkheid van buitenlandse entiteiten te verminderen en binnenlandse capaciteiten te versterken. Het is een verhaal dat bij velen resoneert, maar bij nader onderzoek geen standhoudt. Grote crises zijn, van nature, wereldwijde verschijnselen. Hun impact weerklinkt over grenzen heen, en geen enkele mate van isolatie kan een land beschermen tegen hun effecten. Ware veerkracht is daarentegen vaak het resultaat van diversiteit, openheid en flexibiliteit. Sterke internationale waardeketens en handelsnetwerken zijn effectieve middelen om wereldwijde en nationale veerkracht te vergroten. Als gevolg hiervan scoren landen met de hoogste veerkrachtscores over het algemeen ook consistent hoger op alle maatregelen van diversificatie. In het kader van mondiale bedreigingen zoals klimaatverandering en toekomstige pandemieën moeten landen bereid zijn om middelen, kennis en technologie te delen. Interconnectiviteit kan echter ook de veerkracht verminderen als onderliggende risicofactoren niet worden gemitigeerd. Het wereldwijde financiële systeem blijft kwetsbaar voor zich verspreidende besmetting, met name in een situatie van hogere inflatie, hogere rentetarieven en verhoogde nationale schuld niveaus. Onder de top 30 landen met de hoogste scores voor veerkrachtige groei behoren het risico op wanbetaling van het banksysteem en de concentratie van banken tot de zwakste indicatoren. In meer dan de helft van de landen die in dit rapport zijn onderzocht, bezaten de drie grootste commerciële banken meer dan twee-derde van het totale commerciële banksysteem. Het versterken van lokale financiële systemen en het versterken van de mondiale financiële architectuur blijft essentieel voor de veerkrachtigheid van toekomstige groei.

De meeste economieën bereiden zich onvoldoende voor op de aanstaande demografische verandering

Veerkrachtige economieën herstellen niet alleen snel van schokken, ze bereiden zich ook actief voor om ze te voorkomen. Demografische verandering treft zowel hoge-, midden- als lage-inkomenslanden, waarbij elke groep onvoldoende is voorbereid.

Het vergrijzen van bevolkingen is een directe realiteit in veel landen. Hoge-inkomenslanden staan voor 33 van de top 40 landen met de hoogste afhankelijkheidsratio's van leeftijd. Dit legt druk op sociale en gezondheidsstelsels, verstoort arbeidsmarkten en dwingt onderwijssystemen om zich snel aan te passen. De noodzaak voor landen om zich voor te bereiden op deze demografische verschuiving is urgent, en de weg naar gereedheid moet worden geplaveid met investeringen in sleutelsectoren, en de infrastructuur en talenten die voor die sectoren nodig zijn.

Het tekort aan ziekenhuisbedden staat nu al in de top drie van meest beperkte indicatoren in zowel de meest veerkrachtige als de minst veerkrachtige landen. Een tekort aan zorgpersoneel baart ook de minst veerkrachtige landen grote zorgen, wat wijst op een algemene behoefte aan investeringen in de gezondheidszorg. Vergrijzende samenlevingen staan ook voor vaardigheidstekorten op de arbeidsmarkt die niet kunnen worden opgevuld via traditionele onderwijsmethoden. Er ontstaan vacatures door een gebrek aan jonge arbeidskrachten, waardoor landen slechts twee manieren overblijven om de lacunes te overbruggen: bijscholing van binnenlandse werknemers of het openstellen om buitenlands talent aan te trekken. De meeste landen schieten tekort op beide gebieden.

Deelname aan bijscholing in het midden van de carrière krijgt de laagste scores onder alle veerkrachtindicatoren, zowel voor de meest als de minst veerkrachtige landen. Het aantal mensen dat deelneemt aan bijscholing in het midden van de carrière overschrijdt 10% slechts in 16 landen, wat suggereert dat het overgrote deel van de landen de kans mist om zich voor te bereiden op demografische en technologische veranderingen. Bovendien vinden bedrijven niet dat hun landen voldoende in staat zijn om vacatures in te vullen door buitenlands talent aan te trekken: slechts 11 landen scoren relatief hoog op deze indicator. Om op het veranderende demografische landschap in te spelen zullen landen meer strategische

openheid, meer lokale investeringen en een proactieve aanpak van toekomstige uitdagingen moeten omarmen.

Groeipad Archetypen

Hoewel elk land een uniek groeipad heeft, gevormd door een breed scala aan omstandigheden, helpt de data van de Future of Growth Country Dashboards bij het identificeren van clusters van landen met vergelijkbare groeikarakteristieken. We groeperen deze clusters in 7 verschillende "groeipad archetypen," met als doel landen te identificeren die het meest verwant zijn in hun groeikarakteristieken en vaak soortgelijke beperkingen en kansen hebben. Dit stelt beleidsmakers ook in staat om verbeteringspunten te identificeren op basis van de groei van landen die kansen hebben benut voor hoge kwalitatieve groei.

Archetype A (o.a. Nederland, Zwitserland, Denemarken, Finland en Zweden) *Landen met groei die wordt aangedreven door een focus op het bevorderen van zowel inclusie als innovatie, en die ook bovengemiddelde prestaties op het gebied van duurzaamheid vertonen.*

BBP (per hoofd van de bevolking) groei, 2018-2023: 0,68%

Profiel van het Groeipad:

Groei: -
Innovativiteit: + + + +
Inclusiviteit: + + +
Duurzaamheid: +
Veerkracht: + + +

Archetype A is kenmerkend voor een groep van hoge-inkomenslanden - Oostenrijk, Zwitserland, Duitsland, Denemarken, Finland, Frankrijk, Verenigd Koninkrijk, Nederland en Zweden in Europa, samen met Japan en Zuid-Korea in Oost-Azië - en valt op door zijn sterke prestaties op de pijlers van Inclusiviteit (74,1), Innovativiteit (71,5) en Veerkracht (67,9). De score van het archetype op Duurzaamheid (53,0) is opvallend zwakker dan de prestaties over de andere pijlers, en het wordt ook gekenmerkt door een gematigde BBP-per-capita groei van 0,68% in de afgelopen vijf jaar. Het profiel van het archetype suggereert een sterke focus op grotere inclusiviteit en innovativiteit, evenals op het opbouwen van veerkracht, maar terwijl de duurzaamheidsprestatie boven het wereldgemiddelde ligt, is er ruimte voor verdere vooruitgang.

Op de pijler van Inclusiviteit neigen landen binnen dit archetype naar zeer hoge scores op maatregelen van sociale bescherming, toegang tot fysieke hulpbronnen en inclusie in politieke en openbare functies. Echter, hoge welvaarts- en inkomensongelijkheid blijft een belangrijke uitdaging in veel van deze landen, gekoppeld aan zwakke prestaties op gendergelijkheid in kennisintensieve beroepen. Zo behalen Zweden en Finland bijvoorbeeld perfecte scores (100) op toegang tot sociale bescherming voor hun bevolking, maar worden beide landen gekenmerkt door opvallend zwakke prestaties op vermogensongelijkheid, met respectievelijk scores van 9,6 (Zweden) en 4,1 (Finland).

Landen vertegenwoordigd door dit archetype presteren goed op de Innovatiepijler, gedreven door hoge scores op maatregelen van menselijk kapitaal, fysieke hulpbronnen, financiering en het kennis- en technologie-ecosysteem. Het archetype kenmerkt zich doorgaans door hoogopgeleide bevolking, veel ICT-kapitaal per persoon en een hoog percentage van hoogtechnologische productie in de economie. Het financiële ecosysteem in deze landen wordt gekenmerkt door een hoog percentage digitale betalingen en goede prestaties op binnenlandse kredietverlening aan de private sector. Er is echter aanzienlijke variatie tussen de landen op bepaalde elementen. Zo behaalt Zwitserland bijvoorbeeld een score van 15,1 voor octrooiaanvragen, terwijl Zuid-Korea 100 scoort.

De relatief zwakke prestatie van het archetype op de Duurzaamheidspijler (53,0) wordt veroorzaakt door lage prestaties op jaarlijkse uitstoot van broeikasgassen per hoofd van de bevolking, afval per persoon per jaar en het verbruik van hernieuwbare energie als percentage van het totale energieverbruik. Bovendien laat de investering in hernieuwbare energie en de beschikbaarheid van talent voor de groene en energietransitie aanzienlijke ruimte voor verbetering.

Het archetype registreert ook een relatief sterke prestatie op de pijler van de Veerkracht (67,9). Belangrijke elementen die helpen bij het opbouwen van veerkracht tegen schokken in deze landen zijn meestal sterke prestaties op het kredietoordeel van het land, de concentratie van exportproducten en hoge niveaus van cyberbeveiliging. Deze landen hebben ook relatief veel zorgmedewerkers per 10.000 mensen. Er zijn echter aanzienlijke gebieden met zwakke prestaties, waaronder afhankelijkheid van ouderen en deelname aan bijscholing voor de leeftijdsgroep van 25-54 jaar.

Archetype B (o.a. VS, Canada, België, Luxemburg en IJsland) *Het groeiprofiel van dit archetype wordt gekenmerkt door een focus op het bevorderen van zowel inclusiviteit als innovatie, zij het met relatief lage prestaties op duurzaamheid.*

BBP (per capita) groei, periode 2018-2023: 0,71%.

Profiel van het Groeipad:

Groei: -
Innovativiteit: + + + +
Inclusiviteit: + + + +
Duurzaamheid: -
Veerkracht: + + +

Archetype B wordt gekenmerkt door sterke prestaties op de pijlers Inclusiviteit (74,1), Innovativiteit (66,4) en Veerkracht (66,9), met scores boven het wereldwijde gemiddelde voor deze dimensies, samen met een matige groei van het BBP per capita van 0,71% in de afgelopen vijf jaar. Dit archetype presteert echter aanzienlijk zwakker op de pijler Duurzaamheid (41,8) - met een score onder het wereldwijde gemiddelde - wat het onderscheidt van het patroon waargenomen in Archetype A. Landen gekenmerkt door dit archetype zijn onder andere Australië, België, Canada, Tsjechië, Estland, IJsland, Luxemburg, Nieuw-Zeeland, Singapore en de Verenigde Staten.

Op het gebied van Inclusiviteit presteren deze landen boven het wereldwijde gemiddelde en scoren ze hoog op maatregelen voor sociale bescherming, toegang tot fysieke hulpbronnen en inclusie in openbare ruimtes en burgerrechten. Echter, inkomens- en vermogensongelijkheid blijven een belangrijke uitdaging in veel van deze landen. Bijvoorbeeld, zowel België als Singapore behalen volledige scores op sociale bescherming (100), maar scoren slecht op vermogensongelijkheid met scores van respectievelijk 14,9 (België) en 8,5 (Singapore), evenals op gendergelijkheid in kennisintensieve beroepen. Australië is echter een opvallende uitzondering binnen het archetype op gendergelijkheid in kennisintensieve beroepen, met een sterke prestatie van 93,1. Dit archetype vertoont een sterke prestatie op het gebied van innovativiteit, gedreven door sterke scores in de fysieke hulpbronnen, kennis en technologie, en financiële ecosystemen. Het archetype heeft ook de neiging om een sterke prestatie te laten zien op mobiele netwerkdekking, ICT-kapitaal, digitale betalingen, het aandeel toegevoegde waarde van middelhoge en hoogtechnologische productie aan de totale toegevoegde waarde van de productiesector, en regelgevende kwaliteit. Er is echter aanzienlijke variatie tussen landen, bijvoorbeeld op het gebied van uitgaven voor onderzoek en ontwikkeling, waar België een score behaalt van 69,1, terwijl Canada een score heeft van 33,9.

Op het gebied van Veerkracht vertoont dit archetype ook een sterke prestatie van 66,9. Landen gekenmerkt door dit archetype presteren over het algemeen goed op maatregelen van diversificatie van energiebronnen,

cyberveiligheid, kredietbeoordeling van het land en rechtsstaat. Er zijn echter aanzienlijke gebieden voor verbetering, waaronder ziekenhuisbedden per persoon, deelname aan bijscholing voor de leeftijdsgroep van 25-54 jaar, en risico op systeem falen van banken.

Archetype C (o.a. Italië, Spanje, Portugal en Brazilië) *Landen met gematigde maar evenwichtige groeiprofielen, evenals bovengemiddelde prestaties op het gebied van duurzaamheid.*

GDP (per capita) groei, 2018-2023: 1,07%

Proefiel van het groeipad:

Groei:

Innovativiteit: +

Inclusiviteit: +

Duurzaamheid: +

Veerkracht: +

Archetype C vertegenwoordigt landen over een breed scala van geografieën en inkomensgroepen die een gematigd maar kenmerkend gebalanceerd groeiprofiel laten zien. Ze presteren over het algemeen in lijn met wereldwijde gemiddelden over het hele kader, maar vallen op door duurzaamheid die hoger is dan het gemiddelde. Landen vertegenwoordigd door dit archetype - waaronder Brazilië, Botswana, Chili, Colombia, Costa Rica, Ghana, Italië, Jordanië, Marokko, Noord-Macedonië, de Filippijnen, Portugal en Spanje - worden ook gekenmerkt door gematigde groei van het bruto binnenlands product per hoofd van de bevolking, gemiddeld 1,07% over de afgelopen vijf jaar.

Archetype C staat net boven het wereldwijde gemiddelde op het gebied van innovativiteit (48,0). Hoewel de scores over het algemeen gemengd zijn, is er een opmerkelijk onderscheid naar inkomensgroep op kennis- en technologie-indicatoren. Meer geavanceerde economieën - vooral Italië, Spanje en Portugal - scoren relatief goed, terwijl scores op deze indicatoren de prestaties van de pilaar van lagere inkomenseconomieën naar beneden halen. Op dezelfde manier stijgt de score van deze pilaar voor inclusie (57,83) net boven het wereldwijde gemiddelde, met aanzienlijke verschillen in wat de prestaties aandrijft. In veel gevallen dragen hoge niveaus van vermogensongelijkheid en beperkte inkomensverdeling echter bij aan de lagere prestaties van landen op deze pilaar.

Landen binnen dit archetype scoren relatief goed op de duurzaamheidspilaar (53,3), meer dan 5% boven het wereldwijde gemiddelde. Deze prestatie wordt gedreven door vele factoren. Over het algemeen hebben deze landen sterke institutionele ondersteuning voor duurzaamheid en relatief lage subsidies voor fossiele brandstoffen. Dit is vooral het geval voor Portugal, dat respectievelijk 83,8 en 83,1 scoort op energie-efficiëntie en regelgeving voor hernieuwbare energie, en 96,2 op subsidies voor fossiele brandstoffen. Er is een aanzienlijke variatie in scores voor fysieke hulpbronnen. Over het algemeen scoren lagere inkomenslanden met minder vraag naar intensieve hulpbronnen hoger. Bijvoorbeeld, Ghana scoort 89,6 voor broeikasgasemissies, 97,9 voor wateronttrekking en 77,2 voor afval per hoofd van de bevolking.

De prestaties op het gebied van veerkrachtige economie binnen deze groep (55,3) liggen in lijn met het wereldwijde gemiddelde, wat wijst op een matig vermogen om te herstellen van schokken. In veel gevallen weerspiegelt dit relatief sterke prestaties op het gebied van concentratie van voedselvoorziening, diversificatie van energiebronnen en concentratie van grondstoffen. Veel lagere inkomenslanden presteren ook goed op het gebied van watergebruik in vergelijking met hun hogere-inkomens tegenhangers.

Archetype D (o.a. Ireland, Polen, Hongarije, Griekenland en Servië) *Landen met relatief hoge groei in de overgang naar een meer innovatief, inclusief en veerkrachtig groeitraject.*

Type D1

GDP (per capita) groei, 2018-2023: 1,79%

Proefiel van het groeipad:

Groei: +
Innovativiteit: +
Inclusiviteit: ++
Duurzaamheid: -
Veerkracht: +

Type D2

GDP (per capita) groei, 2018-2023: 4,78%

Proefiel van het groeipad:

Groei: ++++
Innovativiteit: +
Inclusiviteit: ++
Duurzaamheid: -
Veerkracht: +

Archetype D bestaat uit twee subtypen, gekenmerkt door een hoge groei van het BBP per hoofd van de bevolking, bovengemiddelde prestaties op de pijlers Innovativiteit, Inclusiviteit en Veerkracht, en opvallend lagere scores op de pijler Duurzaamheid. Over het algemeen omvat het archetype landen met sterke economische fundamenten in verschillende stadia van de overgang naar meer innovatieve, inclusieve en veerkrachtige groeimodellen. Landen in het tweede subtype - Armenië, Bulgarije, Georgië, Ierland en Servië - worden gekenmerkt door bijzonder sterke groeipercentages van het BBP per hoofd van de bevolking, met een gemiddelde van 4,78% in de afgelopen vijf jaar. Groeipercentages zijn ook opmerkelijk boven het wereldgemiddelde voor het eerste subtype van het archetype (1,79%), kenmerkend voor landen zoals Cyprus, Griekenland, Hongarije, Indonesië, Litouwen, Letland, Malta, Mauritius, Maleisië, Panama, Polen, Qatar, Roemenië, Slovenië, Thailand, Uruguay en de Verenigde Arabische Emiraten.

Beide subtypen tonen bovengemiddelde prestaties op de pijler Innovativiteit (respectievelijk 52,2 en 50,5), zij het met aanzienlijke variatie in de scores van landen, variërend van 36,5 voor Panama tot 63,8 voor Ierland. Over het algemeen worden landen van dit archetype gekenmerkt door hoge scores op onderwijs, beschikbaarheid van ICT-kapitaal, mobiele netwerkdekking en institutioneel ecosysteem. Een relatief sterkere prestatie van het eerste cluster wordt gesteund door een hogere beschikbaarheid van talent in deze landen, hoge toegang tot financiën en digitale betalingen, en een relatief meer ontwikkeld technologisch ecosysteem. De financiële en technologische dimensies hebben een aanzienlijke invloed op de prestaties van de tweede cluster, die wordt gekenmerkt door brede variatie in scores - bijvoorbeeld op digitale betalingen (47 tot 98), octrooiaanvragen (3,9 tot 58,6), export van geavanceerde diensten (20,7 tot 100), medium- en hoogtechnologische productie (12,5 tot 83,5), en kennisintensieve werkgelegenheid (17,5 tot 66,7). De niveaus van uitgaven voor onderzoek en ontwikkeling (17,9), octrooiaanvragen (0,5) en wetenschappelijke publicaties (27,7) blijven laag in beide clusters, wat suggereert dat er ruimte is om de innovatiecapaciteit van deze landen te versterken.

Dit archetype wordt ook gekenmerkt door sterke prestaties op de pijler Inclusiviteit, waarbij geen enkel land onder de 50 scoort. Dit wordt voornamelijk gedreven door hoge toegang tot basisdiensten - zoals voedsel,

water, transport, elektriciteit en ICT - en relatief hoge niveaus van politieke participatie. De financiële dimensie in deze landen is relatief zwak, met opmerkelijke lacunes in de toegang tot bank- en spaarrekeningen, waar geen enkel land boven de 33 scoort. Opvallende variaties zijn ook zichtbaar in prestaties op maatregelen van talent en institutionele ecosystemen, die structurele verschillen in sociaaleconomische modellen weerspiegelen. Bijvoorbeeld economieën in Europa en Centraal-Azië - waaronder Litouwen, Letland, Georgië, Slovenië, Roemenië, Hongarije, Polen, Bulgarije, Malta en Griekenland - scoren aanzienlijk hoger op toegang tot sociale bescherming, universele gezondheidszorg, burgerrechten, en gendergelijkheid.

De prestaties van de duurzaamheidspijler van landen die worden gekenmerkt door dit archetype zijn relatief laag (44,0). Hoewel het niveau van broeikasgasemissies in deze landen aanzienlijk lager is vergeleken met meer op natuurlijke hulpbronnen gebaseerde groeipaden, zoals die vertegenwoordigd door Archetype E, beïnvloeden andere maatregelen het gebruik van hulpbronnen - zoals afval, wateronttrekking en schade aan de landbouw - de duurzaamheidsprestaties van beide subtypen. Dit wordt versterkt door zwakke ecosystemen voor groene technologie, relatief lage beschikbaarheid van talent en beperkte institutionele ondersteuning voor een groene transitie. Echter, hoge niveaus van investeringen in hernieuwbare energie in sommige traditioneel op fossiele brandstoffen gebaseerde economieën, waaronder Polen (100), Servië (62,5) en de VAE (46,3), tonen aan dat er in de toekomst mogelijk grotere kansen zijn voor de transformatie van groeimodellen.

Op de pijler Veerkracht scoren landen die in dit archetype voorkomen iets boven het wereldgemiddelde (54,1). Over het algemeen laten landen die door dit archetype worden gekenmerkt, sterke prestaties zien op het gebied van infrastructuur, waaronder maatregelen zoals waterbeschikbaarheid, zorgmedewerkers en beschikbaarheid van ziekenhuisbedden. Aan de andere kant vormen een hoge concentratie van voedsel- en technologieleveringen, evenals export, de belangrijkste knelpunten. De lage investeringen in omscholing en vergrijzing beperken de veerkracht van menselijk kapitaal in landen als Hongarije, Servië, Litouwen, Slovenië, Letland, Bulgarije en Griekenland, terwijl de veerkracht van landen als Qatar, de VAE, Indonesië en Maleisië wordt ondersteund door een jongere demografie, hogere investeringen in omscholing en het gemakkelijk kunnen aannemen van buitenlandse arbeidskrachten. Beide subtypen worden ook gekenmerkt door opmerkelijk lage veerkracht van het banksysteem, waarbij alleen Panama boven de 40 scoort op het risico van bankroet van het banksysteem.

Archetype E (o.a. Argentinië, Saoedi-Arabië en Koeweit) *Landen met traditionele groei die sterk afhankelijk is van natuurlijke hulpbronnen. Sommige van deze landen streven ernaar om hun groeitraject te diversifiëren en de kenmerken van hun groei te transformeren.*

BBP (per capita) groei, periode 2018-2023: 0,01%.

Profiel van het Groeipad:

Groei: - -
Innovativiteit: -
Inclusiviteit: +
Duurzaamheid: - - -
Veerkracht: -

Archetype E vertegenwoordigt landen die traditioneel een op natuurlijke hulpbronnen gebaseerd ontwikkelingsmodel hebben gevolgd maar nu hun groeipaden beginnen te transformeren. Deze landen scoren laag op de pijler Duurzaamheid, maar liggen over het algemeen in lijn met het wereldgemiddelde op de pijlers Innovativiteit, Inclusiviteit en Veerkracht. Deze landen, waaronder Argentinië, Bahrein, Kazachstan,

Koeweit, Mongolië en Saoedi-Arabië, worden verder gekenmerkt door een lage recente groeiprestatie, met een gemiddelde groei van 0,01% van het bruto binnenlands product per hoofd van de bevolking in de afgelopen vijf jaar. Dit vormt een aanzienlijke uitdaging voor deze landen: het stimuleren van toekomstige groei terwijl ze tegelijkertijd hun duurzaamheidsprestaties verbeteren en ervoor zorgen dat de toegenomen groei in lijn blijft met innovatie-, inclusie- en veerkrachtdoelen.

In totaal scoren de landen vertegenwoordigd door deze archetype net onder het wereldgemiddelde op de pijler Innovativiteit, met opvallende verschillen in wat individuele landenscores drijft. In de meeste gevallen wordt de prestatie op het gebied van innovatie belemmerd door lage scores op indicatoren voor kennis en technologie, evenals de institutionele basis voor innovatie. Op deze dimensies is de hoogste score onder deze landen 10,5 voor onderzoek en ontwikkeling, 1,9 voor octrooiaanvragen en 12,4 voor merkaanvragen. Er is een grotere variatie in prestaties tussen deze landen op het gebied van financiën, fysieke middelen en menselijk kapitaal. Op het gebied van menselijk kapitaal scoren bijvoorbeeld Saoedi-Arabië en Bahrein beide boven de 65 voor beschikbaarheid van talent en technologisch talent, terwijl Mongolië en Kazachstan elk boven de 65 scoren voor onderwijskwaliteit. Bahrein en Saoedi-Arabië scoren 100 op mobiele dekking en ICT-kapitaal en boven de 74 op innovatieve levering van goederen en diensten.

Op het gebied van Inclusiviteit presteren deze landen relatief beter en scoren boven het wereldgemiddelde. Dit wordt grotendeels gedreven door hoge scores op fysieke hulpbronnen, terwijl er meer variatie is in sterke en zwakke punten in indicatoren voor menselijk kapitaal, onderzoek en technologie, en financiën. Deze landen scoren over het algemeen lager op de pijler Duurzaamheid, met individuele scores variërend van 29,3 tot 34,6. Dit weerspiegelt over het algemeen de hoge milieubelasting van het gebruik van natuurlijke hulpbronnen, wat op zijn beurt duurzaamheidsinspanningen belemmert. Hoge broeikasgasemissies en aanhoudende subsidies voor fossiele brandstoffen in Bahrein, Kazachstan, Koeweit en Saoedi-Arabië zijn hiervan het resultaat. Op het gebied van Veerkracht zijn deze landen bijna in lijn met het wereldgemiddelde wat betreft hun capaciteit om schokken te doorstaan en ervan te herstellen, hoewel de prestaties op de pijler Veerkracht variëren tussen landen. Veel van de landen binnen dit archetype hebben echter een lage financiële veerkracht. Mongolia, Bahrein en Argentinië scoren elk onder de 40 op drie van de vier financiële indicatoren, waaronder bankconcentratie, veerkracht van het financiële systeem, kredietwaardigheid van het land en risico op het falen van het banksysteem. Er is een grotere variatie in prestaties op het gebied van natuurlijke hulpbronnen, menselijk kapitaal en instellingen, waar ze sterker presteren. Bahrein scoort bijvoorbeeld hoog op indicatoren voor menselijk kapitaal, waaronder het hebben van een jonge bevolking (90,1), het vermogen om vacatures met buitenlandse arbeid in te vullen (75,6) en investeringen in bijscholing (70,2).

Archetype F (o.a. Vietnam, India en Pakistan) Landen met traditioneel op efficiëntie gerichte groeipaden, waarbij innovativiteit, inclusiviteit en veerkracht worden opgebouwd vanuit een laag niveau, met een relatief lage ecologische footprint.

Subtype F1

BBP (per capita) groei, 2018-2023: 2,98%

Profiel van het Groeipad:

Groei: + +

Innovativiteit: - -

Inclusiviteit: - - -

Duurzaamheid: + +

Veerkracht: -

Subtype F2

BBP (per capita) groei, 2018-2023: -0,45%

Profiel van het Groeipad:

Groei: --
Innovativiteit: ---
Inclusiviteit: ----
Duurzaamheid: ++
Veerkracht: ---

Subtype F3

BBP (per capita) groei, 2018-2023: 1,35%

Profiel van het Groeipad:

Groei: +
Innovativiteit: ---
Inclusiviteit: ---
Duurzaamheid: +
Veerkracht: --

Archetype F en zijn drie subtypen vertegenwoordigen een breed scala aan ontwikkelingslanden waar de groei nog steeds op efficiëntie is gericht, met beperkte technologieadoptie of waar economische modernisering zich beperkte tot enkele hotspots, terwijl het grootste deel van het land economisch onderontwikkeld blijft. Veel van de factoren die momenteel de prestaties van de Inclusiviteit-pijler beperken in landen die worden gekenmerkt door dit archetype, hebben te maken met ontoereikende toegang tot materiële goederen, waaronder energie. Tegelijkertijd gaat hoge groei en sterke duurzaamheidsprestaties met elkaar samen, maar bestaat het risico dat toekomstige verbeteringen van de levensstandaard zich zullen vertalen in slechtere milieuprestaties in de toekomst.

Binnen dit archetype tonen drie onderscheidende subtypen een vergelijkbaar patroon van groeikwaliteit, maar hun algehele scores variëren in overeenstemming met de onderliggende inkomensniveaus van de landen die elk subtype vormen. Landen die worden gekenmerkt door het eerste subtype (Benin, Ivoorkust, India, Kenia, Rwanda, Tanzania en Vietnam) bevinden zich dicht bij middeninkomenslanden, met hogere gemiddelde in vergelijking met het tweede subtype van Archetype F, dat een aantal lage-inkomenslanden omvat (Kameroen, Tsjaad, Lesotho, Mali, Malawi, Nigeria, Pakistan en Zimbabwe) of het derde subtype (Congo, Dem. Rep; El Salvador; Guatemala; Honduras; Laos; Nepal; Senegal en Sierra Leone).

Gezien de brede reeks landen die door dit archetype worden vertegenwoordigd, variëren de groeipercentages aanzienlijk tussen landen, variërend van 5,5% BBP per capita-groei in India in de afgelopen vijf jaar, en 3,72% in Vietnam, tot groeipercentages zoals -2,5% in Pakistan of 0,3% in Nigeria.

Scores voor de Innovativiteit-pijler liggen onder het wereldgemiddelde voor alle subtypen van Archetype F, zij het in verschillende mate: 39,5 voor het eerste subtype, en 30,9 en 29,8 voor het tweede en derde subtype, respectievelijk. Landen die door dit archetype worden vertegenwoordigd, vertonen hiaten in meerdere dimensies van innovativiteit. Geen van de landen die dit archetype vormen, produceert een significant aantal octrooien. India, de meest geavanceerde economie van het archetype op deze indicator, behaalt een score van slechts 12,4. De reikwijdte van het financiële systeem - met de opvallende uitzondering van Vietnam (71,6) - is beperkt. Zo staat de score van Nigeria voor binnenlands krediet aan de private sector op 7,4, die van Kenia op 19,7 en die van Rwanda op 15,4. Op dezelfde manier is de productie en export van geavanceerde diensten beperkt in de meeste landen die worden gekenmerkt door het archetype, met respectievelijk 1,3% van het BBP in Vietnam (score van 7,1), 1,8% in Pakistan (score van 9,8) en 2,3% in Senegal (score van 12,8).

Scores voor de Inclusiviteit-pijler zijn eveneens laag voor dit archetype: 43,3 voor het eerste subtype, en 33,5 en 38,7 voor het tweede en derde, respectievelijk. Sociale bescherming is gebrekkig in sommige landen en is bijna afwezig in andere. Bijvoorbeeld meer dan 75% van de mensen in India en 96% in Sierra Leone hebben geen basis sociale bescherming. De toegang tot voeding is vaak ongelijk verdeeld. Meer dan 95% van de bevolking in Malawi, bijna 94% in Nigeria en 82% in Rwanda kan zich geen gezond dieet veroorloven. Inkomensongelijkheid is wijdverspreid: India, Vietnam en Kenia scoren allemaal tussen de 26 en 28, terwijl Honduras een score heeft van 18,6.

Daarentegen wordt Archetype F gekenmerkt door de sterkste prestaties op de Duurzaamheidspijler in de hele dataset van het Future of Growth Framework. De duurzaamheidsscore van het eerste subtype is 57,1, met scores van 56,6 en 50,7 voor respectievelijk het tweede en derde subtype. Deze scores worden voornamelijk gedreven door een lage consumptie in plaats van adoptie van groene technologieën: doorgaans produceren landen in dit archetype een kleine hoeveelheid afval per hoofd van de bevolking in vergelijking met andere delen van de wereld. Bijvoorbeeld, de score van Kenia voor afvalgeneratie is 81,2, die van Pakistan is 77,9 en die van Nigeria is 75,1. Op dezelfde manier zijn de broeikasgasemissies per hoofd van de bevolking veel beperkter dan voor andere archetypen (81,5 voor India, 94,4 voor Rwanda en 84 voor Pakistan). Deze cijfers staan in contrast met doorgaans lage investeringen in hernieuwbare energie, met de opmerkelijke uitzondering van Vietnam, een van de landen die het meest investeert in hernieuwbare energie in verhouding tot zijn BBP (3,1%, score van 100).

De prestaties van het archetype op de Veerkrachtpijler liggen net onder het wereldgemiddelde voor het eerste subtype (51,1), zij het iets zwakker voor het tweede en derde (respectievelijk 39,6 en 44,5). De capaciteit van de gezondheidszorg is beperkt in alle landen die worden vertegenwoordigd door het archetype, waarbij geen enkel land meer dan 27 scoort voor zorgmedewerkers per bevolking. De financiële ruimte wordt vaak beperkt door lage kredietwaardigheidsclassificaties van landen, terwijl andere institutionele zwakheden bijdragen aan het verminderen van de capaciteit van landen in dit archetype om te reageren op schokken.

Archetype G (o.a. Egypte, Turkije, Mexico en Zuid-Afrika) *Landen met een gebalanceerd maar ondergemiddeld profiel op het gebied van innovatie, inclusiviteit en veerkracht, met relatief sterke prestaties op het gebied van duurzaamheid.*

Subtype G1

BBP (per capita) groei, 2018-2023: 3,34%

Profiel van het Groeipad:

Groei: + + +

Innovativiteit: - -

Inclusiviteit: - - -

Duurzaamheid: -

Veerkracht: - -

Subtype G2

BBP (per capita) groei, 2018-2023: -0,51%

Profiel van het Groeipad:

Groei: - -

Innovativiteit: - -

Inclusiviteit: -

Duurzaamheid: -

Veerkracht: - -

Archetype G vertegenwoordigt een reeks economieën die gebalanceerde maar onder het wereldgemiddelde liggende profielen vertonen op het gebied van inclusie, veerkracht en innovatie, maar over het algemeen relatief beter presteren op duurzaamheid. Het kan verder worden onderverdeeld in twee subtypen, elk met zijn eigen kenmerken. Het eerste subtype omvat landen zoals Bangladesh, Bosnië en Herzegovina, de Dominicaanse Republiek, Egypte en Turkije, die een relatief hoge gemiddelde groei van het BBP per hoofd van de bevolking van 3,34% hebben gehad in de afgelopen vijf jaar. Deze landen hebben relatief lage maar gelijkmatig verdeelde scores over de pijlers Innovativiteit, Inclusiviteit en Veerkracht en liggen bijna op het niveau van het wereldgemiddelde wat betreft de pijler Duurzaamheid. Het tweede subtype scoort gemiddeld vijf punten hoger op Inclusiviteit, maar is verder zeer vergelijkbaar in zijn groeikarakteristieken. De groep van 14 landen vertegenwoordigd door dit subtype, waaronder Mexico en Zuid-Afrika, zag hun BBP per hoofd van de bevolking echter met -0,51% dalen in de afgelopen vijf jaar.

Wat betreft de prestaties op het gebied van Innovativiteit schieten deze economieën in dit archetype vooral tekort als gevolg van een gebrek aan octrooien, lage uitgaven voor onderzoek en ontwikkeling en een gebrek aan export van geavanceerde diensten. Afgezien van de uitgaven voor onderzoek en ontwikkeling - waar de landen in het eerste subtype aanzienlijk beter presteren - vertonen de twee subtypen gemeenschappelijke hiaten op dezelfde indicatoren. Twee opvallende discrepanties zijn zichtbaar als het gaat om de staat van clusterontwikkeling, evenals de langetermijnvisie en stabiliteit van de overheid. In beide gevallen presteert het sneller groeiende eerste subtype aanzienlijk beter. Mobiele netwerkdekking, ICT-kapitaal per hoofd van de bevolking en regelgevende kwaliteit zijn ook hoger voor dit subtype.

Binnen Archetype G verschillen de twee subtypen het meest op het gebied van Inclusiviteit. Economieën in het tweede subtype halen hogere scores op deze pijler als gevolg van lagere ongelijkheid in onderwijs, hogere inclusie in openbare functies, en sterkere prestaties op een aantal indicatoren die gendergelijkheid weerspiegelen. Negatieve punten voor dit archetype zijn het aandeel van de volwassen bevolking met toegang tot bankrekeningen en het niveau van vermogensongelijkheid van de onderste 50% van de bevolking. De positieve kant van dit archetype is dat vrijwel de kloof in elektriciteitsvoorziening tussen platteland en stedelijk gebied is gedicht. De duurzaamheidsscores zijn gelijkwaardig voor beide subtypen en worden belemmerd door een gebrek aan groene innovatie. Ook het verbruik van hernieuwbare energie is beperkt, maar economieën in het eerste subtype investeren aanzienlijk meer dan economieën in het tweede subtype. Ze stoten ook minder broeikasgassen per hoofd van de bevolking uit. Aan de andere kant scoren economieën vertegenwoordigd door het tweede subtype hoger wat betreft de biodiversiteit en hebben ze strengere regelgeving voor energie-efficiëntie.

De prestaties van Archetype G op de pijler Veerkracht zijn opnieuw vergelijkbaar tussen de twee subtypen. Vrijwel alle landen in deze groep schieten tekort op investeringen in bijscholing. Een tekort aan ziekenhuisbedden verklaart ook waarom dit archetype nog niet het wereldwijde gemiddelde op het gebied van veerkracht nadert. Een positief kenmerk van economieën binnen dit archetype is een gunstige verhouding tussen leeftijdsgroepen. Het eerste subtype heeft aanzienlijk meer cyberveiligheid, lagere bankconcentratie en betere transportinfrastructuur. Echter, het subtype is ook meer sociaal gepolariseerd en heeft minder zorgmedewerkers per hoofd van de bevolking.

Executive Opinion Survey en Verantwoording

De uitkomsten van het Future of Growth Report 2023-2024 zijn mede gebaseerd op de *Executive Opinion Survey* die ook dit jaar door het *Amsterdam Centre for Business Innovation* van de UvA onder leiding van Professor Henk Volberda onder grote Nederlandse bedrijven en MKB-bedrijven is uitgevoerd. Dit betreft het Nederlandse deel van een gestandaardiseerde vragenlijst die in de 101 deelnemende landen is verspreid conform een vast protocol. Daarnaast is veelvuldig gebruik gemaakt van secundaire data (o.a. IMF, OECD, World Bank). Voor meer informatie over de methodologie wordt verwezen naar Appendix A van het Future of Growth Report.

Voor meer informatie over dit persbericht kunt u contact opnemen met Henk Volberda, op +31 6 12972233 of per e-mail op h.w.volberda@uva.nl